

brat *frančišek* 4

*Pogosto ne steče gladko.
Soplesalca ali soplesalko
si praviloma izberemo.
Bolnika praviloma ne.
Bratov in sester prav tako
ne. Zato se pogosto sprva
ne ujamemo, potrebno pa
je iskati pot, skupni jezik.*

- Bratstvo in odnos do bolnikov
- Zaobljube OFS v Novem mestu
- Ponovno (zaljubljeni) v Jeruzalem
- Izdelava cvetličnega venčka

- ✉ **Urednikova beseda**
- 4 **Frančiškova duhovnost**
Bratsko-sestrinski odnos do bolnikov
Bratstvo in odnos do bolnih
- 10 **Naša evangelizacija**
Kateheze OFS: Obisk bolnih
- 11 **Frančiškov svetni red**
Svečane zaobljube življenja OFS
v KB Novo mesto – Sv. Lenart
- 14 **Iz naših družin**
KB Sostro je obiskalo svojo sestro
Ano Levičnik v Cerknici
Pri sv. Lovrencu pod Lisco
Umrla je Zdenka Jukič OFS
Zdenki v spomin
- 21 **Živi rožni venec - ŽETEV**
- 24 **Iz Frančiškovih logov (revij)**
Frančiškov prijatelj
Med nami
- 26 **Mladi Frančišku**
Duhovne vaje FRAME
- 28 **Pravičnost in mir**
Moj Lurd
- 30 **Korenine in sadovi**
Življenje našega blaženega očeta Frančiška (9)
- 34 **Sveta dežela**
S »fičkom« v Sveto deželo
Ponovno (zaljubljeni) v Jeruzalem
Sveta dežela za Novo leto 2024
Romanje k Žalostni Materi Božji
ali Madonna della Corona
Ekumensko in medreligijsko romanje
v Međugorje, Sarajevo in Banja Luka
- 46 **Razvedrilo**
Izdelava cvetličnega venčka
Nagradna anagramna izpolnjevanika

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA (OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zb/revija_BF

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zb/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
sestre FMM (Naša evangelizacija)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red);
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto: revija.bf@fsr.si
Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Fani Pečar OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Internet, arhiv revije BF

Oblikovanje in priprava:
Tina Bruno, Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.800

Naslov uredništva:
Ul. škofa Maksimilijana Drževiča 7, SI-2000 Maribor
tel.: 02-22-85-113
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:
Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 0430 2000 3307 102, NOVA KBM d.d.;
sklic na 00 700-23.

ali

Člani ŽRV nakazujte prispevke na:
Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 6100 0001 2574 166, Delavska hranilnica d.d.;
sklic na 00 700-23.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Kazalo je že, da pole-tja ne bo od nikoder, ko je naposled pritisnila vročina. In nam je vroče. Nekateri so že močno pogrešali vročino, drugi so nejevoljni, ker spet pripeka. Nikoli nismo vsi zadovoljni. Tako pač je v življenju skupnosti. Bratsko življenje je vsak dan izzivalno. Gospod mi je dal brate, pa tudi moč in voljo, da lahko živimo skupaj. Če velja, da prijatelja spoznaš v nesreči, potem še bolj velja, da brata spoznaš v boleznih. In o tem bomo razmišljali v tej številki revije Brat Frančišek.

V rubriki *Frančiškova duhovnost* najdemo razmišljanji o bratstvu oz. sestinstvu in odnosu do bolnikov, ki sta ju pripravili s. Magdalena Mehle MS in Frančiška Koren OFS.

Kateheza za poletni čas, ko ni rednih srečanj bratov in sester Frančiškovega svetnega reda bo bolj praktične narave: obiščite bolnega prijatelja ali znanca in mu posvetite nekaj svojega časa.

V nadaljevanju preberite, kako je potekala slovesnost obljub OFS v Novem mestu, nekatera krajevna bratstva pa so se podala na obisk in na romanje.

Sestra smrt je obiskala krajevno bratstvo v Mariboru pri sv. Mariji, vendar ob tem razkrila svetniško življenje in novo priprošnjico pri Bogu.

Rubrika *Žetev*, ki povezuje vse molivce in molivke Živega rožnega venca prinaša novo razmišljanje ob desetki in spodbudo h goreči molitvi za nove duhovne poklice.

Pokukajte, kaj prinašata novi številki revij *Frančiškov prijatelj* in *Med nami*.

Poglejte še kratek utrinek z duhovnih vaj Frančiškove mladine, ki so v postnem času potekale v Podlehniku.

Bogata je tudi tokratna *Svetodeželska* rubrika, kjer lahko preberemo nadaljevanje potopisa »S fičkom v Sveto deželo« in odkrijete zaljubljenost v Jeruzalem ter vabila na mnoga romanja.

Poletni čas pa je kot nalašč za izdelavo cvetličnega venčka. Ne veste kako? Poglejte v *Pozabljene spretnosti*.

Želim vam mirne in sproščene poletne mesece in prijetno branje!

Vse dobro! br. Janez Papa

V letu 2023 v rubriki Frančiškova duhovnost spremljamo razmišljanja ob 800-letnici potrditve Vodila reda manjših bratov in postavitve jaslic v Grecciu. V četrti številki je pred nami razmišljanje o bratstvu in odnosu do bolnikov.

Bratsko-sestrinski odnos do bolnikov

Marijine sestre smo bile objavljene, da bi delile z vami kakšno izkušnjo in spoznanje, ki se navezuje na bratstvo/sestrinstvo in odnos do bolnikov.

Začela bom kar z »lekcijo«, ki sem se je naučila pri delu in me vseskozi navdihuje. Opažam pa tudi, da navdihne tiste, s katerimi jo delim.

Bil je večer. Vedela sem, da bom naslednje jutro negovala gospo, ki ima Parkinsonovo bolezen in je slabo pokretna. V glavi sem si naredila načrt, kako bi to izpeljala. Zjutraj sem delala po načrtu, vendar je šlo težko – ni nama steklo.

Na večer tistega dne mi je prišla misel: »Jutri bom delala drugače, skušala bom slediti njej.« In steklo je veliko bolj gladko. Ko sva hodili proti kopalnici, me je najina drža spomnila na ples. In prišla mi je misel, da je negovanje kot ples – s tem da ima gospa, ki jo spremljam, vodilno vlogo, jaz pa sledim njej, se ji prepustim in lepo steče. Temu se je pridružilo še spoznanje, da če dam prednost njej, se omehča in naredi tudi to, kar je potrebno in želim, da narediva. Obojestransko korist! Moram pa zares dati prednost njej, njenemu načinu in njenim potrebam.

Ta podoba me spremlja pri mojem delu in mi zelo koristi. Iščem načine, kako jo živeti v odnosu z različnimi

bolniki in v različnih situacijah. Ko na primer pomagam starostniku pri oblačenju, mu omogočim, če je možno, da sam izbere oblačila. Skušam se prilagoditi njegovemu ritmu in načinu ter mu pomagati in ga spodbujati, da naredi to, kar zmore, sam. Isto velja pri drugih telesnih potrebah.

Ko danes razmišljam o tej podobi, vidim, da bi lahko v resnici rekli tudi obratno. Negovalca bi lahko primerjali vlogi plesalca. On vodi ples, vendar upošteva njo – zanj je v središču ona. Niti ni tako pomembno, samo da podoba pomaga. Dati drugemu prednost je zagotovo bistvo drže služenja in to držo smo objavljene zavzemati vedno znova.

Ne želim idealizirati, ker se to v življenju ne izide. Pogosto ne steče gladko. Soplesalca ali soplesalko si praviloma izberemo. Bolnika praviloma ne. Bratov in sester prav tako ne. Zato se pogosto sprva ne ujamemo, potrebno pa je iskati pot, skupni jezik. Težko je na primer takrat, ko si bolnik želi od nas preveč ali pa noče narediti najnujnejšega. Ima ne le telesne hibe, ampak tudi svoje zmotne predstave in prepričanja, svoje duševne in duhovne bolezni. Potrebno mu je tudi postaviti meje, ga voditi – pomemben pa je način. Odnos ne bo stekel, če se bomo nadenj povzdignili, ga morda sodili. Tudi v teh situacijah naj bi bil on v središču. Potrebno je biti na njegovi

strani, se vživeti in skušati pogledati stvari iz njegove perspektive. Kako on to doživlja, kaj je njemu pomembno, kaj v resnici potrebuje. Včasih odgovor ne pride takoj, potrebno pa si je postaviti prava vprašanja, poslušati, biti v drži služenja in iskati ustvarjalne rešitve. Pogosto sem doživela, da je bilo to, kot rečeno, v obojestransko korist.

Tako se ob bolnikih učim bratstva/sestrinstva. Kakšna tolažba mi je dana, ko zares pozabim nase in je bližnji v središču. Srce se odpre, se razširi in zaduha. Navda me občutek enosti in svobode v Gospodu.

V Gospodu, da. Da bi to lahko živela, potrebujem v prvi vrsti odnos z Gospodom. Odnos z Gospodom me zdravi. Zdravi mojo podobo o Bogu, ko mi pokaže, da ni brezčutni gospodar, ampak Oče, ki da zame samega sebe. S tem ozdravlja moje srce, saj ob njem izkušam, da sem ljubljena zastonj in to taka, kot sem. Da me On nikoli ne poistoveti z mojimi boleznimi, ampak vidi globlje. Me vidi odrešeno, lepo. To me vedno znova dvigne, da vstanem in hodim. V tej luči drugih ne vidim kot grožnjo ali kot breme, ampak kot dar. Kot brate in sestre. To, kar on dela zame in v meni, me vodi k temu, da se mu pridružim in dam prednost drugim.

Potrebujem tudi odnos s sestrami v skupnosti. Ko si podelimo tako svoje uspehe kot neuspehe, svoje bolečine in svojo nemoč ter se počutimo sprejete in slišane, se srce umiri in se odpre za ljubezen.

Lep je ta krogotok, v katerega smo potopljeni. Kar storimo bližnjemu, storimo Gospodu in tako izrazimo hvaležnost njemu, od katerega nam prihaja vse dobro.

s. Magdalena Mehle MS

Bratstvo in odnos do bolnih

Nad vrati neke stavbe sem prebrala napis: «Kar ste vi, smo bili mi in kar smo mi, boste tudi vi.»

Globoka misel, ki nosi močno sporočilo, a ne le o dokončnosti našega življenja na Zemlji ampak pomembno sporočilo tudi za naše vsakdanje življenje, ne glede na to v katerem življenjskem obdobju smo – otrok na poti odrasčanja, učenja, osamosvajanja, ustvarjanja lastnega življenja, spoznavanja lepote in trpljenja, upanja in strahu, prekipevanja od zdravja, izgubljenih bitk z boleznijo, staranja ali umiranja.

V življenju je vsak izmed nas deležen pisane palete dogodkov. Bog nam na pot pošilja mnogo ljudi, preizkušeni in

spodbud. Tako kot nam nihče ne more dati vere in jo imamo lahko le, če jo želimo, tako lahko v svojem življenju v ljudeh, ki jih srečujemo vidimo Njega ali pa le sorodnika, soseda, znanca, nekoga ki ga raje ne bi srečali. Koga ali kaj bomo želeli videti je odvisno le od nas.

Ker je težko vedno videti in delati prav, nam Bog pošilja ljudi, ki so nam svojim iskrenim zgledom in jasnimi besedami lahko velika opora in zgled, ki mu želimo slediti. Tako je tudi brat Frančišek v svojem življenju z besedo in zgledom sporočal, da moramo ljubiti, ljubiti brez izjeme, se razdajati in pomagati. Za Frančiška je bilo bratstvo razodetje Boga, skozi njegova dejanja je žarela Božja ljubezen. Neizbežno je bilo, da je postal brat vsemu stvarstvu.

Bog točno ve, kaj kdo izmed nas potrebuje in za vsakega izmed nas ima pri-

pravljene načrt. To pa ne pomeni, da nam bo, če se bomo trudili delati dobro, v življenju lepo ali pa lahko. Ne vemo kaj nas čaka. Verjetno pa sta najhujši preizkušnji za človeka bolezen in osamljenost. Če smo še tako sočutni, nikoli ne moremo razumeti in čutiti tega kar čuti nekdo, ki je bolan ali pa izgublja bitko z boleznijo. Tudi če smo pripravljene pomagati bolnim in osamljenim, jim olajšati in polepšati trenutke, ne moremo občutiti tega, kar občutijo ti ljudje ko odidemo in ostanejo sami. Vseh teh bremen, strahov, stisk in občutkov se lahko zavedamo, ne moremo pa jih nositi namesto njih. In na tem mestu postane sporočilo: »Kar ste vi, smo bili mi in kar smo mi, boste tudi vi« še kako pomembno in zgledno.

Jutri sem lahko na njegovem/njenem mestu. Kaj bi si želela? Zagotovo bi si želela človeške bližine, nekoga, ki bi mi lajšal bolečine in mi pomagal osmisлити

trpljenje, prinašati upanje in mi dajal sporočilo da mu je mar, da mi stoji ob strani.

To pa zagotovo lahko in prinaša veliko odgovornost. Bog nas vse kliče, kliče na pot da mu sledimo. In sledimo mu zagotovo najbolj, če se povezujemo prav s tistimi najmanjšimi, najbolj nevidnimi, bolnimi, osamljenimi za štirimi stenami.

Bolezen ima mnogo obrazov, ima vse obraze vseh bolnikov, ki se velikokrat čutijo zapostavljene, izključene, so bili žrtve nasilja in so vse do skorajšnjega konca nekje na robu. In prav bližina je tisto dragoceno mazilo, ki lahko podpre in potolaži tistega, ki trpi in je morda še nikoli v življenju ni bil deležen. Kot kristjani imamo najboljši zgled, kaj pomeni živeti bližino v našem Jezusu Kristusu, ki je v svojem življenju vedno znova pokazal sočutje in postal bližnji vsakemu, ki ga je potreboval. V svoji ljubezni do nas, nam je poslal Svetega

Duha, ki v nas deluje, če smo le odprti za njegovo delovanje in nam pomaga, da zmoremo ravnati tako, kot Bog od nas pričakuje. Še smo poklicani biti usmiljeni zlasti do bolnih, slabotnih in trpečih bratov. Bratstvo ima tako po Jezusu, kot svetemu Frančišku zelo velik pomen, zapoved ljubezni tako dobi svojo konkretno uresničitev v odnosu do bolnikov. Strmeti moramo za tem, da nihče ne bo ostal sam in brez pomoči.

Skozi leta svojega življenja sem spoznala mnogo starejših in onemoglih ljudi in vedno ob njih čutila potrebo da jim stopim nasproti, vedno so se dotaknili mojega srca. Po milosti in navdihu Svetega Duha sem spoznala, da ob njih na poseben način doživljam Božjo bližino. Z veliko hvaležnostjo in ponižnostjo sem sprejela poslanstvo izredne delivke Svetega obhajila. To me je še dodatno spodbudilo, da jim ne prinašam le sebe,

ampak tudi Jezusa. Ob obisku bolnika in onemoglega se zavedam, da je to najprej Božji dar in preprosto srečanje s človekom, ki v nekem trenutku lahko čuti in doživlja vse od jeze, strahu, bolečine, osamljenosti, negotovosti, srečujem se z njegovo življenjsko zgodbo in mnogimi vprašanji o bolezni in zakaj ravno on, zakaj sedaj? Včasih slišim vprašanja ki segajo vse do temeljev, kdo sem, kaj sem in kam grem? Mnogokrat pogovor nanese na vprašanje kakšen smisel ima trpljenje, za koga ga daruje in ali bo sploh zmožem prenesti vse kar ga čaka? Vsak obisk bolnika od mene zahteva, da sem popolnoma odprta in predana trenutku ki ga preživim z njim. Biti moram uho in prisluhniti tudi s srcem, sočutiti njegov bolečino. Vedno imam pred seboj misel, da mora ta človek čutiti, da ga jemljem resno in ga spoštujem, čutim njegovo bole-

čino. Moje srečanje z bolnim pa mora biti tudi svetel pogled in dotik Božje bližine. Iz pozornega poslušajočega odnosa raste zaupanje, ki omogoča iskren pogovor in spremljanje na poti iskanja odgovorov in osmišljanja skrivnosti trpljenja. Trpeči lahko skozi take pogovore odkrije vrednoto trpljenja in ga sprejme kot darovanje za druge. Reden stik z bolnimi in onemoglimi pa je vedno znova opomin tudi meni, da se zavedam svoje majhnosti, lastnih meja in sprejemanja ranljivosti, da se pustim vedno znova ganiti, sprejemati in dajati. Zelo pomembno je, da znam prepoznati bolnikova sporočila in znamenja, da sem dovolj senzibilna, da občutim njegovo razpoloženje, občutke tudi iz neverbalne komunikacije, potrebna je tudi potrpežljivost. Poslanstvo sodelovanja z bolnimi, onemoglimi in umi-

rajočimi ima zagotovo posledice tudi zame, zato moram utrjevati in graditi osebno duhovno življenje, vedno znova razmišljati o božjem daru življenja, o njegovi končnosti, trpljenju in sestri smrti, ki se bo nekega dne dotaknila tudi mene.

Svetemu Frančišku je bila bližina pomembna, hotel je, da smo si vsi ljudje vedno blizu. Jezus pa je dejal: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta«. Srečanja z bolnimi, onemoglimi in umirajočimi so pravzaprav le sledenje zgledu svetega Frančiška, biti si blizu ter izpolnjevanje Jezusovega naročila: »Ljubite se med seboj«. Kot je Jezus rekel, kjer sta dva zbrana v mojem imenu, sem jaz med njima, tako prinašam Jezusa, ki je tudi preko mene navzoč ob tem človeku do konca njegovega bivanja na tem svetu.

Frančiška Koren OFS

Leta od 2023 do 2026 so namenjena slavljenju petim osemstoletnicam, ki so povezane s svetim Frančiškom. Najprej je tu 800 let potrjenega Vodila manjših bratov, ki se ga spominjamo v letošnjem letu. Tej temi bomo namenili tudi številke revije Brat Frančišek.

Kateheze OFS: Obisk bolnih

V tej številki razmišljamo o bratstvu in odnosu do bolnikov. Ker je sedaj poletni čas, ko ni rednih srečanj bratov in sester Frančiškovega svetnega reda, bo tudi kateheza bolj praktične narave: obiščite bolnega prijatelja ali znanca in mu posvetite nekaj svojega časa.

Prepoznajte v bolnih in trpečih obraz Jezusa Kristusa.

Svečane zaobljube življenja OFS v KB Novo mesto – Sv. Lenart

16. aprila 2023, na drugo velikonočno nedeljo, nedeljo Božjega usmiljenja, je v frančiškanski cerkvi Sv. Lenarta v Novem mestu, pri župnijski sveti maši, podalo svoje zaobljube življenja v Frančiškovem svetnem redu devet mlajših kandidatov, šest sester in trije bratje.

Sveta maša je bila nadvse svečana. Ob navzočnosti številnih župljanov, spremljavi župnijskega pevskega zbora in nadvse lepo okrašeni cerkvi, je sveto mašo daroval p. Tomaž Hočevar OFM,

ki je tudi duhovni asistent našega KB OFS. Obenem je tudi vodil obred sprejema novih kandidatov v OFS. Obred obljub je potekal po Obredniku vstopa v OFS in poleg predsednice s. Antonije so bile nanj vabljene tudi ostale sestre z zaobljubami. Iz Pokrajinskega sveta je bil navzoč br. Tomaž Potokar OFS in njegova žena s. Jana Potokar OFS, ter s. Emina Mulalić OFS iz Narodnega sveta. Le-ta je prebrala pozdravni nagovor predsednice Pokrajinskega sveta s. Mateje Trajbarič OFS, ki se današnje slovesnosti ni mogla udeležiti.

In sedaj malo zgodovine Frančiškovega svetnega reda pri Sv. Lenartu. Po letu 2005, ko je dala zaobljubo dvanajst sester in brat ter nekaj let kasneje še tri

Darovi za revijo Brat Frančišek
6. april '23 - 31. maj '23 = 2443 €
Bog povrni!

- 8 € Beznosiuk Olha
- 10 € Rozika Ramšak, Del Fabbro Marčela, Franc Rak, Matjašec Veronika, Anja Sajn, Šumah Marija, Slakan Boštjan, Ana Kovač, Dragan Ignjic
- 15 € NN, Jožica Habjanič, Nosan Marija, Škrjanec Viktorija, Pelaj Olga, Zlatko Krivonog, Marija Vidmar, Darinka Volk, Veronika Greif, Stolnik Ivica, Zenko Franc
- 20 € Marija Vidmar, Marija Robnik, Roman Kricaj, Zadavec Štefanija, Anica Hriberšek, Rotar Helena, Bitenc Marko, Škerjanc Barbara, Pečnik Helena, Cirila Langus, Štefanič Franc, Štor Betka, Nadija Markežic, Ivanka Simenec, Belja Valic Silva, Stanislava Rupnik, Franc Likar, Vasle Franc, Nenad Lavrič, Ana Spehar Vrtin, NN, Turner Sidonija
- 25 € Pavla Jager, Tanja Rupnik, Troha Mirjam, Sabolič Katja
- 30 € Pisk Marjeta, Hočevnar Ivanka, Župnija Bela Cerkev, Družina Žohar, Župnija Knežak, Zorka Svara, Jeram Jurij, Zver Sonja, Stražar Janez, Olga Šturm, Ana Strumbelj, Zupancič Ivanka, Marija Sodja, Alojzija Fučka, Maja Vogrinčič, Marija Pavlič
- 40 € Valenčič Olga, Rezar Janko, Volarič Marija, Mariza Kozlovic
- 50 € Ciril Istenič, NN, Darinka Vidmar, Jože Čuk, Kosovel Andrej, Prašnikar Marjeta, člani FSR LJ-Vič, Aní Mlinar, Sumrak Romana
- 60 € Ivanka Tori
- 100 € Zabota Silva, Župnija Zg. Tuhinj
- 110 € Zupancic Dragica
- 180 € Pribožič Jožef

nistrantov in druge dejavnosti, je bilo ugotovljeno, da je doba noviciata lahko tudi krajša. Pa vendar je trajala več kot leto dni. Pod duhovnim vodenjem p. Tomaža, so bile mesečne kateheze poglobljene in vedno so se s svojimi razmišljanji in vprašanji vključevali vsi kandidati. Srečanja so potekala v veselem razpoloženju. 17. novembra 2022 smo še poromali v Assisi. Program romanja je skrbno pripravil in ga vodil naš p. Tomaž. Trajalo je štiri dni in udeležilo se ga je vseh devet kandidatov in s. Antonija, razen dveh, ki se še nista odločila za vstop v OFS. Po tem romanju je v srcih vseh nastopila še močnejša želja živeti karizmo sv. Frančiška Asiškega. Pa tudi vzdušje v družini je postalo prijateljsko, bratsko in sestrsko, v vsem žaru.

Zapisala
s. Antonija OFS

sestre, se je z leti zaradi starosti, bolezni in smrti, njih število zmanjševalo. V času korone je zamrlo redno mesečno srečevanje. In zgodilo se je, da je p. Tomaž, naš duhovni asistent, oznanil veselo novico in sicer, da želi stopiti v noviciat kar enajst mlajših kandidatov. Vsi kandidati živijo svoje življenje odgovorno kot starši številnih otrok in tudi v svojih odgovornih poklicih ter so s svojim življenjem lahko dober zgled v okolju, kjer delujejo. Prvo srečanje z njimi je bilo 27. novembra 2021 in naslednje, kateremu sta prisostvovala predsednica PS s. Mateja in br. Tomaž, dne 9. januarja 2022. Glede na to, da je večina kandidatov vključena v našo župnijo že od malih nog, da so vključeni v ŽPS, zakonske skupine, v vzgojo mi-

KB Sostro je obiskalo svojo sestro Ano Levičnik v Cerknici

27. aprila 2023 smo se bratje in sestre iz KB Sostro odpeljali proti Cerknici, kjer smo obiskali našo onemoglo sestro Ano. Zelo se nas je razveselila, saj nas je bilo kar deset!

Ob 10.30 smo imeli v kapelici Doma starejših občanov sveto mašo, ki jo je daroval naš duhovni asistent p. Rufin OFMConv. Navzočih je bilo zelo veliko prebivalcev tega doma, saj je bila kapelica čisto polna. Vsi so nas bili zelo veseli, tako starejši kot tudi osebje. Pri maši smo tudi prepevali in veliko prisotnih se nam je s svojimi glasovi pridružilo. P. Rufin OFMConv je imel lep nagovor, ki se je dotaknil vseh nas.

Naša sestra Ana nas je bila neizmerno vesela. Po njenem kosilu smo jo z vozíčkom peljali na sprehod, kjer smo se zadržali celo uro. Ana je bila zelo dobro razpoložena in nas je ves čas spraševala, kaj je novega v Sostrem. Stara je 93 let

in ni popolnoma nič dementna. Vse nas je poznala po imenih. Pri njej smo se zadržali več kot tri ure.

Po tem času smo bili tudi mi že pošteno lačni, zato smo se počasi poslovili od nje. Na poti domov smo se ustavili še v prijazni vaški gostilni v Cerknici, kjer smo si privoščili slastne pice. Dan je bil izredno lep. Veseli smo bili čudovitega izleta, še bolj pa srečanja in druženja z našo Ano. Ni lepšega občutka, kot videti nasmejan in srečen obraz naše sestre! Kako lepo je razveseljovati druge!

Tudi vsem nam je polepšala dan, ko smo videli iskricice sreče v njenih lepih očeh.

Zapisala s. Rezka OFS

Pri sv. Lovrencu pod Lisco

Srečanja v KB OFS sv. Cecilije v Celju med letom obogatimo tudi s kakšnim romanjem do manj znane cerkve v naši prelepi domovini. V letošnjem maju smo zato obiskali sv. Lovrenc pod Lisco, ki se natančneje nahaja nad vasjo Okroglice (nad Razborjem).

Na vrhu istoimenskega hriba kraljuje cerkva sv. Lovrenca, obdaja pa ga prekrasen travnik, ki je rastišče zaščitenega alpskega svišča – encijana in še nekaterih drugih redkih travniških rastlin. Zato Lovrenc spada pod varstvo Nature 2000.

Prelepa narava nas je nagovorila, kakor je nekoč sv. Frančiška. Krasen cvetoč travnik, petje ptic, bližnji gozdovi in prelep pogled na bližnje in oddaljeno hribovje je v nas spodbudilo, da smo s Frančiškovo molitvijo hvalili stvarstvo in našega Stvarnika. Frančišek nas v svoji molitvi kar naprej opominja, da je stvarstvo najlepša in najbolj veličastna hvalnica našemu Nebeškemu Očetu.

V cerkvi sv. Lovrenca je br. Jurij daroval sv. mašo. Pred tem je z glasnim

zvonjenjem privabil še neko gospo, da se nam je z veseljem pridružila k maši. Pri maši nas je nagovorila božja beseda in evangelij. Apostol Pavel je raje poučeval božjo besedo poganom kakor Judom. Danes smo v krščanskem svetu (Evropa) velikokrat podobni svetopisemskim Judom, saj kar je naše in namenjeno v prvi

vrsti nam, žal smatramo kot neprimerno za ta čas in to tudi zavračamo. Zato se ni za čuditi, da Cerkev naravnost cveti tam, kjer je še pred desetletji živelo poganstvo (npr. Afrika). Janezov evangelij pa govori, da je Jezus pravi temelj naši veri. Če se opremo nanj, smo ravno tako v Očetu, kakor je on. In če smo resnično v Jezusu, bomo z našim delom izvrševali Božjo voljo. Zato je prav, da

nad naša dela, misli in besede kličemo Božji blagoslov, ker le potem bodo tudi obrodila pravi sad.

Ker je mesec maj čas šmarnic, smo z njimi počastili tudi Nebeško Mater Marijo. Zmolili smo litanije njej v čast kar zunaj v naravi pod milim nebom v najmogočnejši katedrali.

Ko smo se vračali do avtomobilov, smo pred cerkvijo srečali lokalnega fotografa

Dušana, dobrega poznavalca rastlinja v teh krajih. On je tudi avtor večine fotografij rastlinja s tega konca, ki so javno objavljene (splet, brošure, knjige, itd). Kadar sreča na sv. Lovrencu izletnike, popotnike ali romarje, jih spodbudi, da tudi oni poslikajo rožice na tem travniku in mu jih pošljejo. Na tak način se mu je do sedaj že nabralo okoli 600 fotografij različnih vrst travniških rožic. Njegove

fotografije so tudi razstavljene na redni razstavi o rastlinju na sv. Lovrencu v nekdanji mežnariji poleg cerkvice.

Naše romanje smo zaključili z agape na kmečkem turizmu v vasi Okroglice. V sproščenem in veselem vzdušje smo še tudi zapeli prelepe slovenske narodne in cerkvene pesmi ter čisto na koncu še Angelčka za v slovo.

Sveti Frančišek, prosil za nas!

Umrla je Zdenka Jukić OFS

Zdenka Jela Jukić se je rodila 20. 8. 1931 v vasi Zelovo ob vznožju Svilaje nad mestom Sinj na Hrvaškem. Sinj se nahaja v Dalmaciji, kjer je znano Marijino svetišče – »Čudežna Gospa Sinjska« s frančiškanskim samostanom. Marija se je tam prikazala in posredovala, da so pogumni vitezi, t.i. Alkarji, ki so šteli le 700 mož, v bitki na Sinjskem polju po čudežu premagali 60-tisočglavo turško vojsko. Hrvati so znani kot častilci Marije, kraljice Hrvatov. V Sinju v ta namen poteka večdnevno češčenje Marije v času velikega šmarna - »Velika Gospa«, z obsežnimi procesijami in romarji z vsega sveta.

Oče Marko in mama Iva sta bila globoko verna, tako je Zdenka že kot otrok gojila globok odnos do Jezusa in Marije. Imela je mlajšo sestro Smiljo in brata Anteja. Oče Marko se je šolal pri vaškem župniku. Ker je bil najbolj izobražen v vasi, je kot glavar pomagal vaščanom. Življenje na Zelovu ni bilo lahko, kot otrok je Zdenka morala veliko pomagati na domači kmetiji, pasti živino in opravljati vsa druga dela. Nekega dne, ko so morali tovoriti slamo, so se v Zdenkin koš zavlekle strupene kače. Nosila jih je vso pot do doma in ne da bi vedela, je razmišljala, zakaj je njen tovor tako težak. Ko je doma stresla seno so kače, ne da bi jo pičile, čudežno zbežale. Zelo zgodaj v otroških letih je Zdenka izgubila mamo, kar jo je zelo pretreslo. Ob tem se ji je v srce kot znak Božje ljubezni še posebej vtisnilo žrtvovanje očetove sestre Mande, ki je očetu Marku, ko je ta pokleknil pred njo z besedami »pri Bogu

te prosim, ne poroči se in mi pomagaj pri vzgoji otrok«, to tudi obljubila in izpolnjevala vse življenje.

Minilo je le nekaj let po smrti mame in Zdenka je v svojem otroštvu s pričetkom krute druge svetovne vojne doživela nove težke preizkušnje. V vojni je Zdenka izgubila tudi očeta Marka, ki je umrl kot žrtev komunizma in tako skupaj s sestro in bratom postala sirota. Med vojno se ji je v srce vtisnil dogodek, ko so partizani v njihovo hišo prinesli truplo, ki mu je manjkala polovica glave in je imel namesto možganov zatlačeno vato. Eden izmed vojakov je vanjo uperil mitraljez in jo ob tem ostro izpraševal, ali je za petokrako zvezdo ali za šahovnico. Rešila jo je teta, ki jo je pred vojakom branila, da je še otrok in ne razume, kaj sprašuje. Zelo jo je pretreslo, ko ji je ena izmed partizanskih oficirk na silo izpulisila in odtujila uhanе, ki so bili spomin na pokojno mamo, tako da ji je razklala

ušesa. Skupaj s teto jim v povojnem času ni bilo lahko. Zdenka je vse preizkušnje sprejemala in prestajala s ponižnostjo in vero.

V odraslih letih jo je Božja pot popeljala v Slovenijo, kjer se je sprva preselila k svoji poročeni sestri Smilji v Maribor in po zgledu tete Mande pomagala pri verski vzgoji otrok in gospodinjstkih opravilih. Kmalu po prihodu se je zaposlila v vrtcu kot kuharica. Poklic kuhanja za otroke je opravljala z veseljem in ljubeznijo. V Mariboru je pri frančiškanih v baziliki Matere usmiljenja našla svoj dom, Božje zatočišče. V svoji ponižnosti, krotkosti in preprostosti je zmeraj bila pripravljena pomagati svojim bližnjim in prijateljem, tako materialno kot duhovno, z obilo molitvami in priprošnjami Materi Mariji. V samostanu je tudi prevzela kuhanje za patre, vse dokler

so ji telesne zmožnosti to dopuščale in je na stara leta ni začel zapuščati vid. Sledila je Frančiškoveму zgledu hoje za Jezusom in bila zavzeta članica Frančiškovega svetnega reda ter članica Marijine legije. Redno je dvakrat dnevno obiskovala sveto mašo in se tudi redno postila. Redno je goreče molila rožni venec zjutraj in pred mašo pri češčenju Najsvetejšega. Ob poldnevu je rada molila molitev Angel gospodov. Rada se je tudi sprehajala na hrib Kalvarijo, kjer je ob poti premišljevala križev pot in na Piramido, kjer je molila pri kapelici. Bila je velika častilka Srca Jezusovega in Matere Marije. Od nas se je poslovila 30. 5. 2023 v 92. letu starosti, točno med praznikoma Marija, Mati Cerkev in Obiskovanja Device Marije. Bila je naša velika priprošnjica – pogrešali jo bomo.

Spisal, Jernej Luketič

Zdenki v spomin

Pride trenutek, ko se moramo posloviti od nekoga, ki smo ga imeli radi. Tako smo se 1. junija na mariborskem pokopališču na Dobravi tudi mi poslovili od naše drage sestre Zdenke Jukić.

S. Zdenka je bila aktivna župljanka Bazilike Matere usmiljenja v Mariboru, predana članica Frančiškovega svetnega reda, nekaj let je tudi kuhala bratom frančiškanom.

Vedno je bila delovna in skromna, preprosta in dobra, vedno dobre volje, vsakemu pripravljena pomagati, redno pri sveti maši. Vsak dan je uro pred sveto mašo molila pred Najsvetejšim, gotovo tudi za vsakega izmed nas. Mirno lahko rečemo, da je bila svetniška, vzgled vsem, kakšni bi naj bili Frančiškovi bratje in sestre.

Vedno se bomo spominjali vseh lepih ur na naših srečanjih, kamor je vsako drugo nedeljo v mesecu tako rada prihajala.

Ob slovesu smo s. Zdenko prosili, da v družbi svetega Frančiška, svete Elizabete in svetega Ludvika prosi za nas člane Frančiškovega svetnega reda in izprosi novih duhovnih poklicev. Verjamemo, da bo to vsak dan naredila.

Pogrešali jo bomo!

Suzana Markovič OFS

Živi rožni venec
za edinost Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

ŽETEV

za molivce Živega rožnega venca, ki molijo za edinost Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

»Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.« (Lk 10,2)

Drage molivke in dragi molivci Živega rožnega venca!

Poletni čas, čas počitnic, čas počitka in duhovnih vaj ter branja in premišljevanja. Bog daj, da bi bilo slednjega vedno več, saj branje opogumlja, naš pogled na svet se širi in izboljšuje; z molitvijo in premišljevanjem pa sebe umirimo in krepimo vero. Letošnja žetev duhovnih poklicev, posvečenj, je pičila, samo trije. Prav ste prebrali, samo trije novomašniki, po eden v vsaki nadškofiji. Redovniki imamo samo enega dominikanskega novomašnika. Kako je to mogoče, ko pa so generacije duhovnikov pred 50. leti bile najmočnejše. Vse je mogoče, zato ker se človek in z njim svet, močno spreminjata. Človek, vernik, je pač tak kot je svet, v katerem živi. Vedno bolj postajamo družba brez Boga in posledično ne potrebujemo mož, ki bi kot duhovniki pri sveti maši klicali Boga na oltar. A gospod še vedno kliče, še vedno vabi in trka na naša srca, da bi mu odprli in da bi vztrajali v molitveni drži in prošnji. Morda so počitnice priložnost, da se odločimo za globlji korak v dušo in svoje srce. Držimo se Jezusove zapovedi in ljubimo Boga nad vse in bližnjega kakor samega sebe.

MOLITEV: JEZUS, VEČNI VELIKI DUHOVNIK

Molitev iz molitvenika Molitve in spodbude k molitvi, zbrala in uredila s. Štefka Klemen, Maribor: Ognjišče, Slomškova založba, 2021, str. 73

Jezus, večni veliki duhovnik, ohrani svoje duhovnike v zavetju svojega presvetega Srca, da jim nihče ne bo mogel škodovati. Ohrani neomadeževane njihove maziljene roke, ki se vsak dan dotikajo tvojega presvetega Telesa. Ohrani čiste njihove ustnice, ki jih je pordečila tvoja dragocena kri. Ohrani čisto in sveto njihovo srce, ki je zapečaten z vzvišenim znamenjem tvojega slavnega duhovništva. Naj rastejo v ljubezni in zvestobi do tebe! Obvaruj jih vsega posvetnega! Daj jim, skupaj z oblastjo spreminjati kruh in vino, tudi moč spreminjati srca. Blagoslovi njihovo delo z obilnimi sadovi in podeli jim nekoč krono večnega življenja. Amen.

sv. Terezija Deteta Jezusa

MISLI PAPEŽA FRANČIŠKA IZ POSLANICE

Poklicani k izgradnji človeške družine

(4. nadaljevanje poslanice za 59. molitveni dan za nove duhovne poklice, 8. maj 2022)

Dragi bratje in sestre! Poklicani, da se odzovemo na Božji pogled

Božji ljubeči in ustvarjalni pogled nas je v Jezusu dosegel na zelo poseben način. Evangelist Marko o bogatem mladeniču piše: »Jezus ga je pogledal in ga vzljubil« (Mr 10,21). Ta Jezusov ljubeči pogled je uprt v vsakega izmed nas. Bratje in sestre, pustimo, da se nas dotakne ta pogled in pustimo, da nas ponese onkraj nas samih! Naučimo se tudi gledati drug drugega, da bi se ljudje, s katerimi živimo in jih srečujemo – kdor koli že so – počutili dobrodošle in odkrili, da obstaja nekdo, ki jih gleda z ljubeznijo in jih vabi, da razvijejo vse svoje potenciale.

Naše življenje se spremeni, ko sprejmemo ta pogled. Vse postane dialog poklicanosti med nami in Gospodom, pa tudi med nami in drugimi. Dialog, ki nas, če ga živimo v globine, vedno bolj dela to, kar smo: v poklicanosti v posvečeno duhovništvo, da bi bili orodje Kristusove milosti in usmiljenja; v poklicanosti v posvečeno življenje, da bi bili hvalnica Bogu in prerokba novega človeštva; v poklicanosti v zakon, da bi bili vzajemen dar in posredovalci ter vzgojitelji življenja. Na splošno v vsakem poklicu in službi v Cerkvi, ki nas kliče, da gledamo na druge in na svet z Božjimi očmi, da služimo dobremu in širimo ljubezen v dejanjih in besedah.

Na tem mestu bi rad omenil izkušnjo dr. Joséja Gregoria Hernándezza Cisnero-

sa. Ko je delal kot zdravnik v Caracasu v Venezueli, je želel postati frančiškanski tretjerednik. Pozneje je razmišljal, da bi postal menih in duhovnik, vendar mu zdravje tega ni dopuščalo. Spoznal je, da je njegov poklic zdravniški poklic, ki ga je opravljal predvsem za revne. Brez zadržkov se je posvečal bolnikom, ki jih je prizadela epidemija »španske gripe«, ki je takrat razsajala po svetu. Ko je zapuščal lekarno, v kateri je kupil zdravila za starejšega bolnika, ga je povozil avtomobil. Pred enim letom je bil razglašen za blaženega kot zgledna priča, kaj pomeni sprejeti Gospodov klic in se ga v celoti držati.

ŽRV darovi za revijo Brat Frančišek maj '23 – junij '23 = 1198,16 €

- 10 € Rudi Poreber, Marija Belšak, Anica Križman, Radivoj Mauer, Ivana Malič, Simon Ceglar, Olga Skočir
- 15 € Vilma Benedičič, Peter Bošnjak, Nada Pečenik, Breda Ježovnik
- 20 € Ana Alessandra, Marija Mušič, Anica Puhar, FBS, Milena Bergelj, Amalija Kužnik, Marija Mlakar, Tatjana Bergelj, Rozalija Pisanec, Marija Babič, Marija Jeglič, Marjeta Gale, Marija Ema Matajurc, NN, Klavdija Petrovčič, NN, Alojzija Gerhold, Eva Mihelič, Štefka Potnik, Alojzija Gerhold, Stanislav Bizjak, Veronika Fišter, Gabrijela Likar, Jožica Jerman, Marija Ošlaj
- 25 € Milica Andrejaš, Pavla Stergar
- 28,16 € Ambrož Kotnik
- 30 € Ana Mihalič, Franc Kokot, Ana Jeraj, Andreja Gratej, Marijana Dominkovič, Marija Marinc, Marija Bucinek, Ana Matičič
- 40 € Anton Krošelj, Brigita Peternelj, Silva Čigale
- 50 € Angela Golob, Stanislav Kračun, Jožefa Silva Ogulin

Bog povrni!

ZAHVALA IN PROŠNJA

Drage molivke in dragi molivci, hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje revije Brat Frančišek, kjer se nahaja rubrika ŽETEV. Novi molivci se še naprej pridružujejo; nekoliko počasneje, pa vendar se. Vabljeni, da se prijavite ali nagovorite še koga.

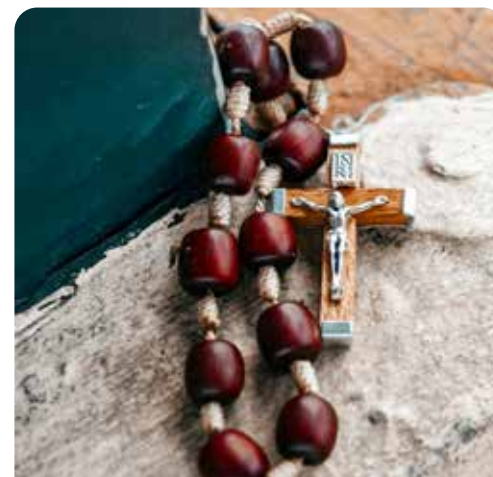
OBVESTILO – ROMANJE MOLIVCEV ŽIVEGA ROŽNEGA VENCA NA BREZJE

Vabljeni vsi molivci in drugi na Angelško nedeljo, **3. septembra ob 15h**, ko se romanje prične z molitveno uro za nove duhovne poklice in nato ob 16h sledi sv. maša provincialnega ministra slovenskih frančiškanov p. Marjana Čudna.

NASLOV ŽRV JE PONOVRNO: ŽRV, Brezje 72, 4243 BREZJE.

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljeno v tej rubriki Žetev.

RAZMIŠLJANJE za 4. desetko Žalostnega dela rožnega venca: KI JE ZA NAS TEŽKI KRIŽ NOSIL

Sveto pismo govori (Mt 27,31-32)

Potem ko so ga zasmehovali, so mu slekli plašè, ga oblekli v njegova oblaèila in odvedli, da bi ga križali.

Ko so šli ven, so naleteli na človeka iz Cirene, ki mu je bilo ime Simon. Prisilili so ga, da je nesel njegov križ.

Razmišljanje: papež Franèišek ob tej desetki razmišlja

Vstopiti v logiko križa

Slediti Jezusu pomeni, uèiti se izstopati iz nas samih, da bi šli naproti drugim, da bi šli proti obrobjem življenja, da bi mi prvi pristopili k svojim bratom in sestram, predvsem tistim najbolj oddaljenim, pozabljenim, tistim, ki najbolj potrebujejo razumevanje, tolažbo in pomoè... To pomeni, vedno bolj vstopati v logiko Boga, logiko križa, ki ni najprej logika boleèine in smrti, temveè logika ljubezni in podaritve sebe, ki prinaša življenje.

(Papež Franèišek, splošna avdiencia, 27. marec 2013)

p. Krizostom Komar OFM

FRANČIŠKOV PRIJATELJ

Nova številka Frančiškovega prijatelja govori o tišini. To ne pomeni, da je vse tiho, ampak želimo razmišljati, kako pomembna je tišina za naše življenje. Pa ne samo za telesno življenje, ampak predvsem za duhovno življenje.

Že Božja beseda nas velikokrat spodbuja, da utihnemo in prisluhnemo šepetu in Svetemu Duhu, ki se izogiba hrupu in kaosu, čeprav zna tudi tam delovati.

Tako je tišina šepetala že sv. Frančišku in sv. Klari. Frančiškova mladina svojih duhovnih vaj ni preživela samo v tišini, ampak v bratskem vzdušju, ki vsebuje tudi slavljenje, pesem, skupno molitev. Čeprav tudi tišino.

V tišino nas vabi tudi Božje stvarstvo in Zadnjiški Ozebnik, ki ga br. Matej Nustran opisuje v rubriki Božje stvarstvo. Mogoče nas bo narava le premaknila iz domačih stolov in foteljev.

Br. Jožef Mezeg, ki bo letos naredil večne zaobljube pri kapucinih pa nam pripoveduje svojo življenjsko pot. Mlad, živahen, poln idej in energije je tihoto že doživljal v molitvi in pri srečanjih. Doma verjetno manj, saj je v družini sedmi od desetih otrok.

Gabriel Kavčič nam opisuje svojo pot poklica in hoje za Gospodom. Ob njegovem zapisu boste izvedeli lepe in presenetljive stvari.

Dogodki kot so Izkušnja Boga ali srečanje v Taizeju pa vabijo na duhovno poglobitev v tišini.

Preberete lahko tudi pričevanja voditeljev Delavnic molitve in življenja.

Nekaj izvirnega pa je tudi br. David Tencer, kapucin in škof na Islandiji, ki zna biti tako neposreden in radikalen. Vse to rojeva svoje sadove.

V poletnih časih pa lahko vzamete v roko tudi knjigo Blagoslov gora, da se boste poglobili v tišino in spoznali tudi lepo stvarstvo.

Še v objektiv se je kaj ujelo. Tudi vi ujemite v objektiv in v svojo dušo lepe stvari.

MED NAMI

Druška številka letošnje revije Med nami zaključuje Jezusov nasvet iz Matejevega evangelija (Mt 5,16), ki je sestavljen iz treh delov: naj naša luč sveti, naj opravljamo dobra dela in tako slavimo nebeškega Očeta. Zato je na naslovnici čudovita podoba Marijine cerkve na Ptujski Gori, ki s svojim kipenjem proti nebu in s čudovito notranjo opremo kar dviga dušo v slavljenju Boga. Take podobe slavljenja najdemo na mnogih slovenskih gričih. Naj nas opogumljajo v našem vsakdanjem življenju!

V uvodu Janja Ahčin razmišlja o tem, kako je poleg slavljenja potrebno tudi zahvaljevanje, saj je vse, kar nas obdaja, Božji dar, tudi trpljenje.

Duhovni pogledi prinašajo dve razmišljanji: v prvem izmirski nadškof p. Martin Kmetec poudarja, da je v življenju kristjana najpomembnejše slavljenje in čaščenje Boga. Ozira se na sv. Pavla, ki si je želel samo eno: da bi dokončal svoj tek in dovršil službo, ki jo je prejel od Gospoda Jezusa, da spriča blagovest o Božji milosti. V drugem avtor spregovori o duhu veselja in slavljenja. Rubriki je

dodan še prispevek o zgodovini Frančiškovega Potrjenega vodila.

Sestra klarisa je v živem osebnem pričevanju razodela veselje, ki jo je napolnilo, ko se je odločila svoje življenje v celoti posvetiti slavljenju Boga.

Pogovor nas tokrat odpelje na širna pota svetega Jakoba: v špansko Compostelo in po slovenskih Jakobovih poteh, poleg tega pa nas legendarna Marjeta Rigler razveseli tudi z novim vodičem, po zadnji poti slovenskega mučenca Alojzija Grozdeta.

V molitveni rubriki sta pesniška bisera Nataše Ahčin in Alojzija Grozdeta.

V Piranu so se v tem letu poleg mnogih srečanj zgodile tudi duhovne vaje Frančiškovega svetnega reda in »mali Assisi«, o vsem tem pišejo udeleženci teh dogodkov.

Otroci se bodo razveselili pobarvanke in tudi uganke s šaljivo iskrico.

V reportaži bomo spremljali romarice v Assisi, poromali pa smo tudi na Ptujsko Goro, kjer je prejela sveti krst mala Pavlina.

Ne spreglejte obvestil, popeljala vas bodo na širna pota duhovnih spodbud. Vse v večjo slavo Božjo!

Duhovne vaje FRAME

24. – 26. 3. 2023

Sonce je počasi zahajalo za razgibano pokrajino, mimo katere smo drveli mi. Bili smo namreč v avtu, namenjeni v Podlehnik na duhovne vaje FRAME. Po uvodnem medsebojnem spoznavanju, smo začeli tudi z malo bolj poglobljenim spoznavanjem Marije in sv. Frančiška. S pomočjo sestre Ane, ki je

vodila duhovne vaje, in naših duhovnih spremljevalcev, smo spoznali, kako sta nam lahko Marija in sv. Frančišek zelo dober zgled v tem, kako se odpreti Božji volji in jo sprejeti. Obiskala nas je tudi gostja, ki nam je s svojim pričevanjem odstrla pogled v svojo družino in nas tako opogumila za življenje. Na duhovnih vajah pa ni manjkalo niti radostnega prepevanja, smeha, šal in iger. Ob večerih smo radi odigrali kakšen dixit ali pa igro namiznega nogometa. S hvaležnostjo pa se spominjamo tudi zakoncev, ki sta skozi celotne duhovne vaje skrbela za našo telesno hrano, ki je bila izvrstna in zelo izvirno poimenovana (npr. »Krneki«).

Ana Kušar

Moj Lurd

Nov dan je danes.
Zunaj spet dežuje.
Vse je mokro in sivo
in blatno in neprijazno.
Moje srce pa je polno
blagoslovov in milosti,
neke čudne nove sreče in radosti.
Bila sem v Lurdu pri Mariji.
Ne prvič, ne drugič, ampak osmič.
Bila sem, ker me je spet poklicala,
mi znamenje dala,
me v sanjah obiskala.
In šla sem.
Kot čisto navadna romarica,
ne kot prostovoljka,
ne kot invalidom spremljevalka,
ne kot bolnikom pomočnica,
ne kot prevajalka.

Imela sem veliko časa
zase in za Marijo,
meni ljubo, drago prijateljico,
milostno Nebes Kraljico.
Imela sem čas
za molitev in premišljevanje,
za globoko notranje iskanje,
za sveto mašo narodov,
za sveto mašo pred votlino,
za lučke, za procesijo,
za solze sreče in spominov,
za Bernardko,
za njen mlin in za cachot,
za njeno cerkev,
za obujeno spet prijateljstvo.
Danes mi srce prepeva.
»Ave, Ave, Ave Marija« ....
v duši mi cel dan odmeva.

Od obraza do obraza grem
v mislih in spominih,
štejem romarje,
na Rožnem vencu štejem jagode.
Slišim glas Cirila,
našega vodnika,
ki govori in govori
in nikoli ne zaspi,
obnavljam katehezo Simona,
našega gospoda župnika
duhovnega voditelja.
Poslušam Majdo,
mojo cimro in sopotnico,
pa Renato in njeno mamo,
znanko mojega otroštva,
izgubljeno in spet najdeno.
Kako lepo!

Kako skrivnostna pota
so Gospodova,
in nas štirih,
ki smo bile kot ena srečna
štiriperesna deteljica.
In spet sem tam.
Pri Mariji.
In z Marijo.
Gledam njen obraz,
sklenjene roke,
rožni venec,
obleko belo, moder pas.
Čutim jo v srce.
Vem, da ob meni bo,
ko mi bo najbolj hudo,
ko bom sama, žalostna,
ko bom brez moči.
Hvala ti, Marija moja ljuba,
bodi z mano vedno ti.

Ester S.

Tomaž Čelanski

Življenje našega blaženega očeta Frančiška

Vita brevior (9)

Kako je rešil mornarje iz nevarnosti na morju, tako da je pomnožil hrano, in kako je v hrepenju po mučeništvu šel v Hispanijo in slednjič prispel do babilonskega sultana

52. V šestem letu po svojem spreobrnjenju je Frančišek, ki je gorel v hrepenjenju po mučeništvu, hotel odpluti onkraj morja v sirske pokrajine, da bi Saracenom oznanjal Kristusov evangelij. Ko se je vkrcal na neko ladjo, da bi došel tja, se je znašel, ker so pihali neugodni vetrovi, v slovanskih deželah. Ker je bil prikrajšan

za svoje hrepenenje in namen in ker ni našel nikogar, ki bi plul v sirsko deželo, se je s tovarišem na skrivaj vkrcal na ladjo za Ancono, ker ga mornarji nikakor niso hoteli vzeti s seboj. Po Božji previdnosti je tedaj vzel s seboj potrebni živež; tam pa je bil na ladji nekdo pripravljen, da Božjemu svetniku in njegovemu tovarišu priskoči na pomoč; njemu je zaupal hrano. Potem pa se je zgodilo, da so mornarji zaradi dolgotrajne nevihte, ki se je razdivjala na morju, použili vso hrano. Samo popotnica ubogega Frančiška, ki se je po Božjem posegu pomnožila, je zadoščala za potrebe vseh za več dni, dokler niso pripluli do anconskega pristanišča. Ko so mornarji videli, da so se rešili iz smrtne nevarnosti po zaslugi Božjega služabnika, so se zahvalili Odrešenikovi naklonjenosti.

53. Božji služabnik je zapustil morje in se napotil po kopnem; zemljo je oral in razpiral s plugom besede, sejal seme življenja in pobiral bogat sad, mnogo duš, ki so mu tedaj pobožno sledile. Toda vzvišeni namen mučenišva in

goreče hrepenenje se v njem nikakor nista ohladila. Kajti le malo časa za tem se je odpravil na pot v Maroko, da bi Miramomelinu¹ in njegovim pajdašem oznanil Kristusov evangelij. Tolikšno hrepenenje ga je prevzelo, da je nekoč zapustil svojega sopotnika in pohitel kot pijan v duhu, da bi sledil svojemu svetemu namenu. Toda ko je že prišel do Hispanije, ga je s pomočjo hude telesne bolezni zaradi odrešenja mnogih Gospod poklical nazaj v Italijo.

54. Ko se je vrnil k cerkvi sv. Marije v Porciunkuli, je vstopilo v red nekaj izobraženih in plemenitih mož. Obravnaval jih je častno in dostojanstveno, kakor je pač bil obdarjen s posebno razsodnostjo, in je vsakemu naložil tisto, kar mu gre.

¹ Amir al-Mu'minin je arabski izraz za kalifa, ki pomeni »poglavar vernikov«; v italijanščini se je popačil v Miramolino ali podobno.

55. Tedaj je iz njegovi rok prejel skrb za red Janez Parenti, ki je zaradi očitne svetosti in odličnosti kasneje postal generalni minister. Ta je, dokler je živel, vso svojo družino učil, kako naj hodi za Kristusom, in ni niti za pičico niti za strešico prestopil ravnanja po vodilu in evangeliju.

56. Vendar pa Božji svetnik Frančišek ni mogel strpeti pri miru, da ne bi goreče izpolnil blaženega namena. V trinajstem letu od svojega spreobrnjenja je namreč odpotoval v sirske kraje, ko so se tam vsak dan bojevale hude vojne med kristjani in Saraceni. V Damietu se je, prezirajoč smrt, vrnil med poganske vrste. Ko so ga močno prešibali in napadli z žaljivkami, se je končno izvil iz bogoskrunskih rok in kljub temu neustrašeno odšel pred sultana. A kdo bi zmožal opisati, kako močno je v njem vztrajala stanovitnost duha, s kolikšno močjo duše mu je

oznanjal Kristusa! Sultana so ganile njegove besede, rad ga je poslušal in ga je nameraval počastiti z mnogo dragocenimi darili. Ker pa je on vse to preziral kot govno, je nevernik osupnil in se mu čudil, ker je bil tako drugačen od drugih ljudi. V vsem tem Gospod ni izpolnil njegovega hrepenenja, odločil pa se je, da ga bo kasneje počastil z enkratno slavo svojih svetih ran.

**Kako je molil po samotnih krajih,
se spopadal s hudičem
in o njegovi stanovitnosti,
o načinu njegovega pridiganja
in o ponižnosti ter sočutju
do ubogih**

57. Božji služabnik Frančišek si je na vse načine prizadeval, da bi bil prost od vsega, kar je na svetu, da niti za hip ne bi vedrine njegovega duha vznemirjali miki in skrbi posvetnosti. Za vse, kar na zunaj hrumi, je bil brezčuten, z vseh strani je zunanje čute usmerjal v svoje srce, tako da je bil ves pozoren samo na Boga. Zato je pogosto izbral samotne kraje, kjer je lahko svojega duha povsem dvigal k Bogu. Ni pa bil len, ko je razbral, da je ugoden čas, da se loti opravil, in se je rad posvečal odrešenju bližnjih.

Njegov nadvse varen pristan je bila molitev, saj je bil vedno pozoren nanjo, celo tedaj, ko je s telesom delal kaj drugega. V cerkvah, ki so bile na samem, je prebil noči v molitvi; tam je pogosto premagal mnogo strahov, mnogo stisk, s katerimi ga je napadal hudič. Z njim se je tudi telesno spopadel, ko se mu je prikazoval v strašnih podobah. Ko se je vzgajal v takšnih duhovnih vajah, je postal silno stanoviten, napajal ga je dotok nebeškega nauka in čistost duha mu je omogočala, da si je upal nastopiti

z govori. Ne da bi se vnaprej pripravljal, je govoril čudovito in učinkovito; ko pa se je pripravil, večkrat ni vedel, kaj naj bi povedal. Nič ni zardeval, ko je tedaj zbranemu ljudstvu to priznal, in nič ga ni bilo sram, če so drugi poznali to njegovo slabost. Kako čudovito! Takoj ga je potem napolnila takšna zgovornost, da so ga srca poslušalcev sprejemala z občudovanjem. Z enako zavzetostjo duha se je obračal na množice kot na maloštevilne.

58. Kajti tudi kardinalom je vpričo gospoda papeža Honorija nadvse odločno pridigal. Ko so ti občudovali veliko odločnost Božjega moža, so jim njegove besede segle do srca, saj so začutili da v njem prekipeva Božja milost.

59. Toda čeprav je bil pripravljen opominjati druge, raje z življenjem kot z govorom, pa je bil še bolj pripravljen sprejemati opomine in poboljšanja. Ko je nekega dne jezdil na oslu in je prečkal polje nekega kmeta, ki je tam tedaj delal, je kmet brž pritekkel k njemu in ga skrbno povprašal, če je on tisti brat Frančišek. Odgovoril je: »Sem.« Kmet pa: »Pazi, brat, da boš tak, kakor o tebi govorijo ljudje. Mnogi namreč zaupajo vate. Opomi-

njam te: nikoli ne razočaraj ljudskega upanja!« Ko je Božji svetnik to slišal, je brž razjahal z osla, se spustil na tla pred kmeta, mu poljubljil noge in se mu zahvaljeval, ker ga je blagovolil tako opomniti.

60. Bil je zelo ponižen in se je priličil vsem ubožcem. Tunika, v katero je bil oblečen, je bila podobna njihovim; in kakor oni jo je često krpal ne z nitmi, ampak z lubjem dreves in rastlin. Ko je bil hud mraz, je bogate prosil, naj mu dajo obleko za miloščino, tako da je ni bil dolžan vrniti, ko jo je dobil, ampak jo je ponudil prvemu revežu, ki mu je prišel naproti.

61. Čudovito! Ko je bil še v svetu, je prišel kot trgovec v Rim skupaj z drugimi trgovci. Pri baziliki sv. Petra je videl, da je tam imelo navado posedati mnogo beračev in revežev. Zasmilili so se mu in je želel izkusiti njihovo bedo, ali jo tudi sam lahko nekaj časa prenaša. Ne da bi njegovi tovariši za to vedeli, je odložil svoja oblačila in se odel v raztrgane in smrdljive cunje bednikov. Stopil je mednje, sedel pred prag, beračil in veselo jedel skupaj z njimi. Govoril je, da še nikoli ni obedoval s takim veseljem.

62. Resnično, kdor ljubi vrlino, mu to najbolj osladi tudi telesne čute. Neprijetno mu je bilo videti, da kdo kakemu ubožcu povzroča težave. Ko je nekoč neki brat nekemu ubožcu očitil s tako besedo: »Pazi, da nisi morda bogat in se samo delaš reveža!« in je to slišal Frančišek, očak ubogih, ga je to silno zbolelo. Tistega, ki je to izrekel, je ostro pograjal in ga dal razgaliti pred revežem. On sam je potem revežu poljubljil noge in ga prosil za odpuščanje. Rekel je namreč: »Kdor kolne reveža, žali Kristusa, ki je za nas postal ubog na tem svetu.« Ko je naletel na reveže, ki so nosili drva ali druga težka bremena, je nastavil lastna sicer prešibka ramena, da bi jim pomagal.

Se nadaljuje.

Prevedel br. Miran Špelič OFM

S »fičkom« v Sveto deželo

Potopis romanja dr. Franca Rozmana in Franca Vrhunca v Sveto deželo od 7. septembra do 6. oktobra 1964

24. september 1964 – četrtek

Danes sva oba maševala ob 5.30 v baziliki Božjega groba, in sicer v Božjem grobu, v kapeli angelov, maševala sva istočasno in po namenu neke Italijanke, ki naju je za sv. mašo prosila. V Casa Nova je bila v teh dneh velika skupina italijanskih romaric, kar sem že omenil. Zbrale so nekaj denarja za sv. maše in nama ga dale. Po maši sva bila navzoča še pri slovesni sv. maši pri Božjem grobu. Maševal je nemški frančiškan za svojo romarsko skupino. Vsi so peli »Missa de angelis« in obhajilo prejeli skoraj vsi stoje. Po sv. maši sva obiskala avstrijski hospic sv. Družine. Nemška sestra nama je hospic razkazala, pokazala kapelo, salon, sobo, v kateri je bil nekaj let ravnatelj dr. Jakob Aleksič, ter teraso, s katere sva gledala strehe Jeruzalema. Odšla sva nato na grško ambasado, ker nama je ambasador povedal, da v petek ne moreva v Izrael, dovoljenje bo dano šele v nedeljo. V veliki zadregi sva telefonirala gdč. Kirchmann, ji povedala o svojem težkem položaju. Ona pa nama je naročila, naj imava zaupanje vanjo in naj na jordanski strani vse urediva in naj bova v petek ob 10. uri na Mandelbaunskem prehodu, kjer naju bo čakala. Bomo videli, ker bova sicer v veliki zadregi, če naju Izraelci zavrnejo. Kupila sva novo pnevmatiko in se nato odpeljala proti Jerihi, kjer sva videla obe Jerihi: staro z razvalinami naj-

starejšega mesta na svetu (7000 let pred Kristusom) in novo Jeriho, ki je vsa v zelenju, ker jo napaja voda Eleazarjevega studenca. Njeno predmestje sestavljajo nova naselja arabskih beguncev, ki so že v hišah in ne več v šotorih. Tu so otroci še bolj divji, kot so bili včeraj v Hebronu. Ker sva zgrešila pot proti »Quarantaniji«, kjer je pravoslavni samostan v spomin na Jezusov 40-dnevni post in skušnjave, sva zavila v novo naselje, otroci so naju ustavljali za »bakšiš«, in ker nisva ustavila, so naju obsuli s kamenjem. Le eno sva se bala, da ne bi razbili na avtomobilu stekla. Iz Jerihe sva šla do Jordana in do Huseinovega mostu, 5 km do kraja Jezusovega krsta. Ker tam popravljajo cesto, nisva mogla do kraja, kjer je bil Jezus krščen, po tej cesti, pač pa preko Jerihe. Odpeljala sva se najprej do Qumrana, do katerega je od Mrtvega morja cesta skozi puščavo zelo slaba. Je pa Qumran izredno zanimiv in pomemben. Seveda sva morala plačati

vstopnino in še vodiča, vsak skoraj 2 \$ USA. Videla sva votline, kjer so našli zvitke esenskih menihov, in razvaline nekdanjega esenskega samostana, ki je imel kapaciteto približno 500 menihov. Iz Qumrana sva se vrnila v Jeriho in od tam do Jordana in do kraja, kjer naj bi sv. Janez Krstnik Jezusa krstil in kjer se je razodela Sv. Trojica. Blizu tega kraja so Judje pod vodstvom Jozua čudežno prekorali Jordan. Na poti v Jeruzalem sva obiskala kraj Nebi Musa, muslimansko naselje v obliki trdnjave z mošejo. V naselju so jordanski vojaki zaradi bližine z izraelsko mejo. V mošeji kažejo grob in muslimani verujejo, da je tam Mojzes pokopan. Vsako leto v aprilu v trumah prihajajo semkaj in po več dni pri Nebi Musa taborijo in molijo. Z nočjo sva se vrnila v Jeruzalem in spet večerjala v Casa Nova. Na poti iz Jeruzalema v Jeriho je približno na pol pota razvalina nekdanjega gostišča pri usmiljenem Samarijanu.

25. september 1964 – petek

Noč je bila nemirna zaradi skrbi, kako bova brez izraelskega dovoljenja šla čez mejo samo na besedo gdč. Kirchmann. Maševala sva pri sionskih sestrah na Lithostrotosu. Nazaj grede sva obiskala in dalj časa molila v cerkvi katoliških Armencev, pri katerih sva bila gosta teden dni. Malo pred 10. uro sva z mešanimi občutki odšla proti Mandelbaumskim vratom. Pri Armencih sva se pa priporočila še za dva dni v primeru, da se vrneva. Spotoma sva kupila še bencin; tako nama je ostal samo še 1 jordanski dinar ali 2,85 \$ USA. Ko prideva do prehoda, naju je gdč. Alice že čakala. Spotoma sva srečala grškega veleposlanika, ki je ravno odhajal preko bloka. Začudil se je, ko naju je videl odhajati brez njegovega dovoljenja. Ko smo mu vsi trije zadevo razložili, je bil zadovoljen in nama je zaželel srečno pot. Gdč. Alice se je res odlično izkazala, ponudila nama je celo 100 \$ USA, če bova glede denarja v zadregi. Peljala naju je na potovalno ladijsko agencijo, kjer so bili listki za ladjo že pripravljeni. Za vse skupaj sva plačala 145 \$ USA. Rezervirala je za naju

tudi mesto v Casa Nova v Nazaretu in naju kot »dobra srbska majka« (3 leta je bila v Beogradu kot uradnica OZN) povabila v svoje stanovanje v izraelskem delu Jeruzalema ter nama pripravila imenitno petkovo kosilo in nama še nakupila več zavojev raznih dobrot. To je bilo res izredno srečanje in skrb Božje previdnosti. Gdč. Alice je stara približno 50 let, po očetu Amerikanka in po materi Francozinja. Odlično govori poleg angleščine in francoščine tudi nemščino. Njeno posebno veselje je, da pomaga duhovnikom, redovnikom in redovnicam, kjer le more. Res anima candida!

Po prehodu izraelske meje sva obiskala Davidov grob, ki ga čuvajo in prihajajo v trumah k njemu mladi Judje. Videla

Darovi za vitraj brezjanske Marije v Nazaretu, april 2023 in maj 2023 = SKUPAJ 722 €

- 5 € Ana Hriberšek
- 12 € Stanislav Stanič
- 20 € Irena Kavčič, Ana in Sonja Smolej, Ivanka Zarnik Buh
- 35 € Ana Tonejec
- 40 € Kristina Car
- 50 € Alojzija Munda, Eva Papler, Frančiška Inglič, Martina Hozjan, Jernej Barat, Alojzija Vrabič, Alojzija Vrabič
- 60 € Vlasta Globevnik, Nika Beravs
- 100 € Zorko Budin

sva najrazličnejše obraze – tudi najstarejše Jude, ki hodijo starinsko oblečeni s klobukom na glavi in brado. Kakšna razlika v vsakem pogledu med Izraelom in Jordanijo. V Izraelu ni umazanije in revščine: snaga, lepe obleke, lepe sodobne hiše in nadvse napredno gospodarstvo. Judje bodo res svojo deželo spremenili z leti in marljivim delom in s pomočjo ameriškega kapitala in nemškimi reparacijami v deželo, kjer se cedita mleko in med.

Sovraštvo med Judi in Arabci je neizmerno in med njimi še vedno vlada bojno stanje. Danes popoldne se že začenja v Izraelu sobotni počitek, zato ni cestnega prometa. Zato sva videla mnogo avtoštoparjev, trgovine so bile popoldne zaprte in delavcev popoldne na poljih nisva videla, delovale so le namakalne naprave kot pri nas po mestnih vrtnarijah.

Poleg Davidovega groba sva obiskala dvorano zadnje večerje, ki je uradno še muslimanska lastnina, a je pod upravo oddelka za kulturo in kult pri izraelski vladi – sedaj je to muzej. V dvorani ni nobenega bogoslužja. Čudovito doživetje je biti v dvorani tolikih skrivnosti: zadnja večerja, binkošti. Dvorano zadnje večerje je prve dni letošnjega leta obiskal tudi sv. oče Pavel VI., ko je bil na romanju po Sveti deželi v Jordaniji in Izraelu. Na Sionskem griču sva obiskala tudi čudovito cerkev Marijine smrti »Dormitio«. Zvonik in kupola sta spremenjena v vojaško opazovalnico zaradi bližine meje z Jordanijo. V kripti te cerkve je Marijin kip na kraju, kjer je Marija umrla.

Po kosilu naju je gdč. Alice spremila do Ain Karima, rojstnega kraja sv. Janeza Krstnika. Obiskala sva cerkev, posvečeno rojstvu Janeza Krstnika, kjer je du-

hovnik Zaharija molil svoj benedictus, in cerkev Marijinega obiskanja, Marijin studenec, nad katerim je sta opuščena muslimanska mošeja in opuščen vaški vodnjak. Vsi muslimani iz tega kraja so zbežali ali pa so jih pregnali, mnoge hiše so prazne in zapuščene. Cerkev Marijinega obiskanja je čudovito lepa ter zgodovinsko bogata. Prijazen pater frančiškan nama je vse razložil. Na steni nasproti cerkve je napisan med v 41 jezikih Marijin slavospev Magnificat.

Ob 16. uri sva odhitela proti Nazaretu po lepi avtomobilski cesti in prišla v Nazaret ob 19.45. Gostoljubno streho sva dobila pri patrih frančiškanih. Hrana bova imela v Casa Nova. Hvala Bogu in Mariji za lep dan in vse, kar sva doslej doživela.

26. september 1964 – sobota

Noč po tako pestrem in razburljivem dnevu ni bila najmirnejša, pa še komarji so proti jutru hoteli imeti slovensko kri za svoj zarod. Maševal sem po namenu naše dobrotnice gdč. Alice Kirchmann v votlini Marijinega oznanjenja ob 5.30. G. Rozman je pri istem oltarju maševal za menoj. Dolgo časa sva ostala v molitvi na tem svetem kraju in, kakor na vseh svetih krajih, sva tudi tukaj molila za odpustke po namenu sv. očeta. Kakšna čast in milost, da sem že večkrat maševal na istih oltarjih kot sv. oče Pavel VI. v Betlehemu in Nazaretu. Po zajtrku v Casa Nova sva odšla proti Kani Galilejski ter mestu in krajem, kjer se je Jezus najraje mudil, učil, ozdravljaval in delal čudeže. Obiskala

sva Kafarnaum, zadnji kraj, kamor se še sme iti na izraelski strani. Le 3 km proti vzhodu pri Betsajdi, rojstnemu kraju apostolov Petra, Andreja in Filipa, je sirsko-izraelska meja. Na tem odseku so najpogostejši boji in streljanje. Od Gospodovega mesta Kafarnauma so danes samo še razvaline, zlasti ostanki sinagoge. Kako resnična je bila Jezusova prerokba: do nebes povzdignjen, do pekla pogreznjen in o nekdanji slavi vpijejo kamni. Iz Kafarnauma sva šla proti Korozainu, pa ga nisva našla, so tudi samo razvaline in kot v Jordaniji nobenih napisov, kvečjemu v hebrejščini in arabščini. Nazaj grede proti Genezareškemu jezeru sva obiskala Goro blagrov, kjer je lepa nova osmerokotna cerkev in zraven italijanski hospic sester sv. Jožefa. Tu je sv. oče Pavel VI. imel kosilo tisti dan, ko je bil v Izraelu. Pod Goro osmerih blagrov je Tabga – sedmero studentev, kjer sta dve znameniti svetišči. Eno upravljajo benediktinci, kapelo prve pomnožitve kruha (5 hlebov in dve ribi za 5000 mož). Tu sva dobila patra z otoka Brača. Druga kapela se imenuje tudi Mensa Domini ali cerkev Petrovega primata, kjer je Jezus po vstajenju Petru obljubljen prvenstvu tudi izročil. Dotaknil sem se in stal na isti skali, na kateri je stal Jezus, ko so se apostoli z ribolova na jezeru vračali k bregu. Na isti skali je stal in jo poljubil tudi sv. oče Pavel VI. Od Tabge, ki je še danes bogata s studenci žive vode, sva se odpeljala proti Tiberiji, mestu in prestolnici kralja Heroda Antipa s toplimi termami. Videla sva studenec vroče žveplene vode iz rimskih časov. Od starega mesta Tiberije sva videla le nekatere razvaline. Mesto je danes moderno, lepo, ima mnogo novih hiš in poslopij. Malo iz Tiberije proti jugu

sva se ob Genezareškem jezeru tudi midva ustavila in se več kot eno uro kopala v topli vodi Genezareškega jezera ali Tiberijskega morja. Čudovito doživetje! Ves dan imam občutek, da je nedelja, ker Judje tako natančno držijo soboto. Poleg tega je sedaj še judovski šotorski praznik, ki ga najbolj strogi Judje praznujejo en teden, delavci pa le prvi in zadnji dan ter vmes soboto. Na poti do Genezareškega jezera in nazaj do Nazareta preko Afule sva videla več novih naselij, zadrug, ki se imenujejo »kibuci«, in lepo obdelane površine polj in sadovnjakov. Vse namakajo z vodo, ki jo črpajo iz Genezareškega jezera. Videla sva tudi mesto Magdalo. Nazaj grede sva šla še na Goro Tabor

in od tam gledala po vsej Ezdrelonski ravnini, ki je eno samo veliko in rodovitno polje. To je gora spremenjenja s čudovito baziliko in lepimi spomini. Kaj vse je Tabor v zgodovini videl in doživel! S »fičom« sva prišla prav do vrha po lepi in asfaltirani cesti, dohitela sva veliko skupino romarjev, ki jih je avtobus zložil sredi pobočja. V baziliki sva dobila najine prijateljice Italijanke, s katerimi sva se srečala v Casa Nova v Jeruzalemu, in to samo eno polovico, ki so jo sestavljale same profesorice in doktorice, ki delajo tu na gori duhovne vaje, druga polovica pa dela duhovne vaje v italijanskem hospicu na Gori blagrov. Nazaj grede je prisedel do Nazareta italijanski pater frančiškan,

ki nama je bil odličen voditelj in razlagalec. Pokazal nama je mesto Naim, Savlov Endor, goro Gilboe in nama razložil versko stanje tako pri Judih kot pri katoličanih v Sveti deželi. Njegove besede so bile: »Edini ateistični narod na svetu so Judje, v Izraelu le 3 % izpolnjujejo verske dolžnosti, vse drugo je le politika in nacionalizem. Bog je Jude večkrat zbral na enem mestu, da jih je potem udaril!« V Nazaretu samem sva videla kraj, od koder so hoteli Nazarečani Jezusa pahniti v prepad, in kapelo Marijinega strahu, kjer je od daleč gledala in spremljala, kaj se bo z Jezusom zgodilo.

Na poti h Galilejskemu jezeru sva obiskala tudi Kano Galilejsko, kraj Jezusovega prvega čudeža, in hišo apostola Bartolomeja – Natanaela/Jerneja.

Večerjala sva v Casa Nova v Nazaretu in tudi poravnala račun za dvakratno prenočevanje, dve večerji in dva zajtrka: 32 \$ USA!!!

27. septembra 1964 – nedelja

Maševala sva kot včeraj v votlini Marijinega oznanjenja in ob isti uri. Po najini maši je prišla velika skupina Italijanov iz Milana in so imeli v votlini skupno sv. mašo po ambrozijanskem obredu. To je bilo drugič, da sem bil pri maši ambrozijanskega obreda. Prvič je bilo 4. novembra 1962 ob prvem zasedanju II. vatikanskega koncila. V čast sv. Karlu Boromejskemu in za obletnico kronanja papeža Janeza XXIII. je imel tedanji milanski nadškof kardinal Montini, sedaj papež Pavel VI., sv. mašo po ambrozijanskem obredu, ki ima mnogo skupnega z sv. mašo vzhodnega obreda glede na strukturo maše in zaporednost molitev. Obred je starejši od sedanjega

rimskega. Po sv. maši in zajtrku sva obiskala še cerkev sv. Jožefa, ki po izročilu stoji nad nekdanjo Jožefovo hišo in hišo Jezusovega detinstva. Videla sva globoko pod zemljo votline, ki naj bi nekaj služile ljudem za bivanje. Nad votlino Marijinega oznanjenja gradijo sedaj veličastno baziliko, delali so tudi danes, čeprav je nedelja. Obiskala sva shodnico, v kateri naj bi Jezus imel oni govor, zaradi katerega so ga domačini hoteli pahniti v prepad, in videla tudi od zunaj cerkev »Mensa Christi«, kjer naj bi Jezus po legendi jedel z apostoli. Povzpela sva se tudi na pobočje nad Nazaretom do salezijanske cerkve Jezusovega detinstva. Krasna in velika cerkev je dar dveh francoskih zakoncev, ki sta sorazmerno mlada umrla brez otrok. Salezijanci imajo tudi gimnazijo. Preden sva zapustila Nazaret, sva obiskala še studenec, kamor je Marija hodila po vodo. Hitro sva se vrnila v Nazaret, ker sva morala biti do 11h že v Hajfi. V Hajfo sva prišla ob 10. uri, naše ladje še ni bilo v pristanišču. Za-

čelo se je dolgo in mučno čakanje, in to na vročem mediteranskem soncu. Čakalo naju je mnogo opravil s carino in potnimi listi ter z vkrcavanjem. Na ladjo sva se vkrcala ob 15.30, dobila sva kabino števil. 152 z dvema ležiščema v turističnem razredu. Večerjali smo med 19. in 20. uro zelo okusno. Ker je bila že noč, smo z ladje mogli nekaj časa občudovati lepo razsvetljena mesta in naselja med Hajfo in libanonsko mejo. Zaradi čakanja na vkrcanje na ladjo sva morala v Hajfi opustiti obisk Karmela in karmeličanskega samostana, pa tudi mesto Ako, znano in mogočno trdnjavo iz časa križarjev.

Tako se je najino romanje in potovanje po Bližnjem vzhodu in po Sveti deželi srečno končalo. Hvala Bogu in Mariji. Bog daj, da bi to romanje obema bilo v posvečenje!

Že zvečer sva se na ladji prijavila za poldnevni izlet po otoku Cipru. Vsak je plačal 5 \$ USA.

*Zapisal msgr. Franc Vrhunc
Se nadaljuje*

Ponovno (zaljubljeni) v Jeruzalem

Psalmi skozi oči midraša

Le zakaj skozi oči midraša? Pravoverni Jud zelo rad išče nove razlage v pomenu razlag Svetega pisma. Ko sliši že sto razlag, se veseli stoprve. V tej miselnosti prebiram svetopisemsko poezijo in nove misli se porajajo v že utečenih verzih in besedilih. »Pridite k meni vi, ki še niste vzgojeni, nastanite se v hiši vzgoje.« (Sir 51,23).

GOSPOD NE PRENEHA PREBIVATI V JERUZALEMU.

Salomon je odkril Gospodovo zagotovilo: »Slišal sem tvojo molitev in prošnjo, ki si jo izrekel pred menoj. Posvetil sem to hišo, ki si jo sezidal, da tam postavim svoje ime na veke; moje oči in moje srce bodo tam vse dni« (1 Kr 9,3). Prav tako tudi prerok Mihej: »In zdaj, zakaj glasno vpiješ? Mar ni kralj pri tebi? Ali je tvoj svetovalec izginil, da te zgrabi krč, kakor porodnico? Zvijaj se in zdihuj hči sionska, kakor porodnica, kajti zdaj boš šla iz mesta in prebivala na polju, šla boš do Babilona: tam boš odrešena. Tam te bo Gospod odkupil iz rok tvojih sovražnikov (Mih 4, 9-10). Rabi Yischaq pove, da je v tem trenutku potrebna samo molitev, kar stori Mojzes: »Kajti zbal sem se jeze in srda, s katerim se je Gospod jezil na vas, tako da vas je hotel pokončati. In Gospod me je tudi tokrat uslišal« (5 Mz 5,19). Jeruzalem ni kakor druga mesta, Jeruzalem bo obnovljen. »Tako je Gospod zatiranemu zavetje, zavetje v času njegove stiske« (Ps, 9,10). Veliko je zaupanje v Gospoda: »Tvoja sveta mesta so postala puščava,

hči jeruzalemska pustinja« (Iz 64,9). Kajti Gospod je neumrljiv vekomaj, »Toda Gospod prestoluje na veke, za sodbo je utrdil svoj prestol« (Ps 9,8). Sion je mesto Judovo kot pove božja beseda: »Tisti dan bodo Jeruzalem imenovali Gospodov prestol. Tja se bodo stekali vsi narodi, h Gospodovemu imenu v Jeruzalem, in ne bodo več sledili trmi svojega hudobnega srca« (Jer 3,17).

GOSPOD PREBIVA V JERUZALEMU

Rabi Simon primerja Mih 4,10, da Gospodova božanska navzočnost trajno prebiva v Jeruzalemu, kjer se dišave njegove božanske navzočnosti neprenehoma razširjajo. »Gospod, slavil te bom z vsem svojim srcem, pripovedoval bom o vseh tvojih čudovitih delih« (Ps 9,1). In tudi bolniki v smislu obljube Salomonu: »Rotim vas hčere jeruzalemske: če najdete mojega ljubega, kaj mu sporočite? Da sem bolna od ljubezni« (Vp 5,8).

Sledi vprašanje: »Gospod, kdo sme biti gost v tvojem šotoru?« (Ps 15,1). Kdo sme prebivati v sijaju Gospodovega šotoru? »Teci, govori mlademu možu in reci: Jeruzalem bo naseljen kakor vasi, zaradi množice ljudi in živine v svoji sredi. Sam ga bom obdajal kakor ogenj zid, govori Gospod in bom njegova slava v njegovi sredi« (Zah 2,8-9).

p. Peter Lavrič

Romarski program: Sveta dežela za Novo leto 2024

HOTELSKA NAMESTITEV - 9 DNI

Od 26. 12. 2023 do 3. 1. 2024

Zakaj ne bi enkrat silvestrovanja in Novega leta doživeli drugače kot običajno? Letos dodatni dan še puščava Negev.

V božičnih počitnicah je romanje v toplo in sončno Sveto deželo pravo duhovno doživetje! Romanje tudi za tiste, ki še niso našli svojega življenjskega spremljevalca.

PROGRAM ROMANJA:

1. DAN - 26. 12. – Polet z Brnika (turkish) via Istanbul do Tel Aviva, vožnja v hotel v BETLEHEMU, večerja, prenočevanje.

2. DAN: 27. 12. – **DAN PUŠČAVE do Berševe, Abraham začetnik vere v enega Boga, sv. maša v puščavi tel Arad, povratek v Betlehem, večerja.**

3. DAN: 28. 12. – **JERUZALEM.** Praznovanje Gospodovega vstajenja, Božji grob, Kalvarija, zid žalovanja, stari del Jeruzalema, Sv. maša v božjem grobu, molitev križevega pota na Via Dolorosa, povratek v Betlehem.

4. DAN: 29. 12. – Odhod v Galilejo: Jaffa sv. Peter, Stella Maris, Haifa, Muharka, Nazaret - mesto Jezusove mladosti in Marijinega Oznanjenja, sv. maša; namestitev v Nazaretu za 2 noči.

5. DAN: 30. 12. - **Galilejsko jezero,** obisk krajev ob jezeru, kjer je Jezus učil in delal čudeže: gora Blagrov, Tabga, Mensa Domini, Golansko višavje, Kana Galilejska... sv. maša, večerja.

6. DAN: 31. 12. – Gora Tabor – Jezusovo spremenjenje - NA MRTVO MORJE: kraj Jezusovega krsta ob Jordanu, Jeriha, najstarejše in najnižje ležeče utrjeno mesto na svetu; Qumran (kraj najdenja mrtvomorskih rokopisov), kopanje v Mrtvem morju namestitev v Betlehemu, silvestrska večerja (tudi silvestrski ples), družabni večer.

7. DAN: 1. 1. 2024 – PRAZNOVANJE JEZUSOVEGA ROJSTVA V BETLEHEMU, votlina mleka. Ein Karem, rojstni kraj Janeza Krstnika in Magnificat, Pastirske poljane.

8. DAN: 2. 1. - **OLJSKA GORA** in dogodki, ki so vezani na Jezusovo trpljenje: Getsemani, Votlina izdajstva, Dominus flevit, Očenaš, Vnebohod, Betfage... sv. maša, večerja -

9. DAN: - 3. 1. – Sveti Sion, dvorana zadnje večerje, Dormitio, sklepna sv. maša Ad Coenaculum, odhod na letališče v Tel Avivu, polet via Istanbul na Brnik s pristankom ob 19.00.

BIVANJE: v hotelih CASA NOVA v Betlehemu in v htl. Tabar v Nazaretu, dvo/tro posteljne sobe - TWC, polpenziji .

CENA: 1.350,00€ (pri zasedbi 30 mest ali več); če je manj kot 30, se cena zviša za 60€.

V ceno je vključeno: **POLPENZIONI** v Sveti deželi, avtobusni prevozi na celotni poti vstopnine kot je navedeno v programu, nezgodno zavarovanje. V ceno niso vračunane napitnine – 30 € po osebi za ves čas. Potrebujete veljaven potni list (do izteka veljavnosti vsaj še

6 mesecev); viza za Izrael ni potrebna. **Način plačila:** Ob prijavi se plača 500€ (letališke takse, se lahko spremenijo zaradi nihanja cen v letalskem prometu). Napitnine 30€ po osebi se plačajo v Izraelu, prijava je sprejeta, ko je prvi del plačila poravnani.

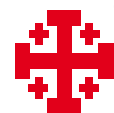
Dodatek za enoposteljno: 160€

ODHOD in POVRATEK na Brnik.

VODSTVO ROMANJA: P. Peter Lavrih, ofm, CTS., Bogomir Trošt, žpk.

Za odlično pripravo vam bo koristen DVD o Sveti deželi za 15€, ki ga lahko kupite na povezavi: <http://www.sveta-dezela.si/?id=30&fmod=3> in knjiga **VODNIK SV. DEŽELA**

PRIJAVE SPREJEMAMO TAKOJ ALI najpozneje do 5. NOVEMBRA 2023.

Romanje k Žalostni Materi Božji ali Madonna della Corona

SKUPAJ Z ŽUPNIJO ŠENČUR

BOROMEJSKI OTOKI
P. LEOPOLD MANDIČ, PADOVA

Avtobus od 4. do 6. septembra 2023

1. dan 4. 9.: Odhod avtobusa ob 5.30h – izpred župn. Cerkve ŠENČUR, POSTANEK pred cerkvijo na Viču, Tržaška 85, Ljubljana ob 6.15: vožnja v Italijo po vipavski dolini – VRTOJBA

AC in dalje s postanki do svetišča v skali – Madonna della Corona (prevod Žalostna Mati božja ali S trnjem krona na Marija). Romarski obisk, sv. maša, okrepčilo iz lastnih rezerv). Popoldne nadaljevanje v bližino Lago Maggiore (Ispra), namestitev za 2 noči in večerja.

2. dan 5. 9.: ogled spomenika Karla Boromejskega, ki se dviga nad jezerom Maggiore. Svetnik je bil član družine Borromejskih in ključna osebnost družbe in katoliške Cerkve 16. stoletja. Sv. maša v cerkvi ob jezeru, nekdanji eremitorij. V Stresi se vkrcamo na ladjico: Isola Bella ali Isola Pescatori, Stresa. Povratek v hotel, večerja.

3. dan 6. 9.: po zajtrku vzpon v notranjost mogočnega kipa, ki nam omogoči veličasten pogled na (vstopnina!) jezero Lago Maggiore. Romanje k p. Leopoldu Mandiču v Padovo (priprošnjik za bolezi raka). V svetišču sv. maša, čas za osebno molitev; popoldne povratek domov s prihodom zvečer (do 22.00).

PRISPEVEK ZA ROMANJE: člani društva 290€, nečlani +30€, dodatek za enoposteljno sobo 40€.

V ceno je vključeno: avtobusna vožnja s cestninami in taksami na celotni poti, dvakrat polpenzion v hotelu, ladja na jezeru, namestitev v dvo/troposteljnih sobah, nezgodno zavarovanje tujina.

V ceno ni vključeno: kar ni napisano v programu, vstop v kip Karla Boromejskega (cca 5€), vstopnina na otoku Bella v palačo in vrtove (cca 17€).

Prijava je sprejeta, ko je vplačan prvi del: 150€.

Pripravil p. Peter

Ekumensko in medreligijsko romanje v Međugorje, Sarajevo in Banja Luko

Od 20. do 23. septembra 2023.

1. dan 20. 9.: zgodnji odhod avtobusa preko Hrvaške do Međugorja, namestitev, sv. maša, večerja, molitve.

2. dan 21. 9.: zajtrk, jutranja sv. maša, osebna pobožnost, lahko tudi Crnica do kosila. Odhod proti Sarajevu, namestitev za 2 noči, večerja.

3. dan 22. 9.: sv. maša, srečanje z avtohtonimi muslimani, ogled znamenitosti mesta, prosto za osebno raziskovanje. Večerja.

4. dan 23. 9.: po zajtrku odhod proti Banja Luki, kjer je srečanje s pravoslavniimi brati, sv. maša in odhod proti domu s prihodom v poznejših urah.

Prispevek: 280€, ki vključuje: avtobusni prevoz z dajatvami na celotni poti, 3 polpenzije (hrana zjutraj in zvečer), cestnine, nezgodno zavarovanje tujina, vodstvo. Dodatek za enoposteljno sobo 70€.

Ob prijavi se plača 100€. Potrebujete veljaven osebni dokument. Prijave sprejemamo takoj.

Program pripravila: g. Andrej Šter in p. Peter

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebnega dokumenta, e-naslov in telefon

Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134

www.sveta-dezela.si

komisariat@rkc.si

Pozabljene spretnosti

Izdelava cvetličnega venčka

*Rožic ne bom trgala,
da bi vence spletala:
mirno, svobodno ljubo
po planin'cah naj cveto.* **Narodna**

Tako smo si pele deklice, delale pa drugače. Nabrale smo šopek ivanjščic (lahko tudi drobne marjetice) in travne bilke.

Tri cvetove smo zapletle.

Nato smo pletle kito in vanjo postopoma vpletle nov cvet.

Kito smo zvile v venček in ga zavezale s travno bilko. Zraven smo pele:

*Tudi jaz sem rožica,
v božji vrtec vsajena,
skrivam se zdaj tu, zdaj tam,
utrgati se pa ne dam.*

Tako smo pele, zgodilo pa se je drugače. In tako tudi mora biti, sicer ne bi postale žene in mame.

Vera Golob, Ptuj

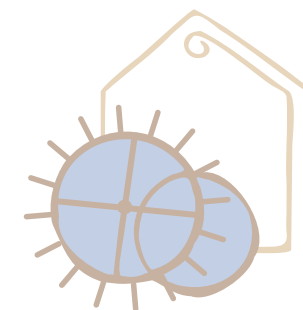
Nagradna anagramna izpolnjevanka

Anagrami ali premetanke so besede, sestavljene iz enakih črk, npr. BLAŽENOST – SLABOTNEŽ. Poiščite 5- in 7-črkovne anagrame osmih pojmov na levi in jih vpišite v polja na desni. Pri tem si lahko pomagata s spodnjimi opisi, ki pa so med seboj pomešani. Rešitev, ki jo sestavljajo navpično prebrane črke na osenčenih poljih, je tesno povezana s sv. Frančiškom Asiškim.

- ☞ gibljev parni organ na glavi nekaterih nižje razvitih živali za tipanje oziroma vohanje
- ☞ gib, navadno z rokami, s katerim se kaj izraža ali poudarja
- ☞ kar je, obstaja ali se misli, da je, obstaja, in se pojmuje kot enota
- ☞ miši podoben sesalec s členastimi kožnatimi krili, ki podnevi spi pritrjen na strop ali vejo z glavo navzdol
- ☞ odsekani, odlomljeni tanki, podolgovati kosi lesa
- ☞ razsežnost v navpični smeri navzdol, lastnost globokega
- ☞ večji gostinski obrat, v katerem se dobi prenočišče in hrana
- ☞ zlasti prva leta po 1945 častni naziv za delavca, zlasti fizičnega, ki zelo presega normo oziroma delovne zahteve

Sestavil: Matej Pavlič

GNILOBA							
URADNIK							
KAPITAL							
TRKANJE							
TRESK							
TELOH							
VRSTA							
TROPINE							

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:
NAŠ PONOS JE PRIČEVANJE NAŠE VESTI

Na uredništvo ste poslali 30 pravih odgovorov. Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje. Tokratni nagrajenci so:

1. nagrada: Frančiška Jurkovnik, Prešernova 4, 3330 Mozirje.
2. nagrada: Anica Petran, Cesta v Celje 10, 3202 Ljubecna.
3. nagrada: Bojana Uršič, Novelo 7, 5296 Kostanjevica na Krasu.

Rešitve pošljite na uredništvo Brata Frančiška (Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, SI-2000 Maribor) do 10. avgusta 2023. Čakajo vas naslednje nagrade (bf 3/23):

1. nagrada: Barbara Simonič, Emaptija;
2. nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
3. nagrada: CD Hvalnice in večernice

Christian Gostečnik OFM PRVIH 1000 DNI

V prvih tisoč dneh, natančneje vse od spočetja, prek 270 dni nosečnosti in do konca drugega leta otrokove starosti, se izoblikujejo otrokovi možgani, in sicer na osnovi odnosa s starši. Zato je tudi družinsko okolje, v katero je otrok rojen, ključno za razvoj sicer zelo ranljivih ter izjemno susceptibilnih in sugestibilnih otrokovih možganskih struktur, ki dozori v ravno v tem najpomembnejšem obdobju otrokovega razvoja.

format 14 × 20 cm
trda vezava
obseg 384 strani
cena 22 €

Monografije FDI - 26

Christian Gostečnik OFM

razvoj otrokovih možganov   razlike med spoloma
starševska ljubezen   najzgodnejši meseci razvoja
podlaga za ves nadaljnji razvoj   odrasla intima

Prvih 1000 dni

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**
Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 24 29 314; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbf

